

**ΠΕΡΣΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ
Η ΕΞΥΠΝΑΔΑ ΤΟΥ ΒΕΖΥΡΗ**

Ένας ιδιότροπος βασιλεύς της Περσίας είχε κάποτε ένα βεζύρη ευφύεστατο, ο οποίος πολλές φορές τον είχε εμποδίσει από διάφορες αλόγιστες πράξεις του, που θα έφερναν καταστροφή στο κράτος του.

Δέν μπορούσε όμως να χωρέσει ότι ο βεζύρης του ήταν έξυπνότερος απ' αυτόν και ακόμα περισσότερο τον έπειραζε το ότι ο Βεζύρης αυτός πολύ συχνά του έφερνε αντιρρήσεις. Στο τέλος, μιά μέρα τον καθήρεσε και τον έβαλε φυλακή.

Οι περισσότεροι αυλικοί που έκτιμούσαν τον βεζύρη, επενέβησαν τότε στον βασιλιά και τον παρεκάλεσαν να αποφυλακίσει τουλάχιστον, τον άνθρωπο εκείνον, που δέν είχε κάνει τίποτε άλλο, από του να του προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες. Ο βασιλιάς δέν ήθελε ν' ακούσει τίποτα, βλέποντας όμως την επιμονή των αυλικών, τους κάλεσε και τους είπε:

— Πολύ καλά δέχομαι να αποφυλακίσω τον προστατευόμενό σας, αλλά υπό έναν όρο: Να του πείτε ότι πρέπει να μου βρή ένα άλογο που να μὴν εἶνε ούτε μαύρο, ούτε άσπρο, ούτε ψαρί, ούτε κόκκινο, ούτε ξανθό, ούτε σταχτί, ούτε καφέ... Κι' ο βασιλιάς άράδιασε όλα τα χρώματα των άλόγων, θέλοντας να κάνει άδύνατη την πραγματοποίησι του όρου του.

Οι αυλικοί κατάλαβαν το τέχνασμα αυτό, και καταλυπημένοι πήγαν στη φυλακή, και ανακοινώσανε τον όρο του βασιλιά, στον πρώην βεζύρη του.

Εκείνος, μόλις τον άκουσε χαμογέλασε, ζήτησε δέ άμέσως να τον παρουσιάσουν, προσωπικώς, στον βασιλιά:

— Μεγαλειότατε, δέχομαι τον όρο σας! του είπε μόλις τον άντικρουσε. Θα στείλω άμέσως έναν άνθρωπό μου, να σας βρή το άλογο που θέλετε. Θα χρειασθῆ όμως να περιμένετε πολὺν καιρό!... Πάρα πολὺν καιρό!...

— Γιατί ; ρώτησε περίεργος ο βασιλιάς.

— Γιατί ἡ ἡμέρα που θα φύγει ο άνθρωπός μου, πρέπει να εἶνε μιά ιδιαίτερη μέρα! Δηλαδή δέν πρέπει να εἶνε: ούτε Δευτέρα, ούτε Τρίτη, ούτε Τετάρτη, ούτε Πέμπτη, ούτε Παρασκευή, ούτε Σάββατο, ούτε Κυριακή!...

Ο βασιλιάς που κατάλαβε

την έξυπνάδα του βεζύρη του, χαμογέλασε, σφίγγοντάς του τὸ χέρι, και διέταξε άμέσως να τον άποφυλακίσουν.

**ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ
ΠΩΣ ΑΝΑΓΕΛΛΟΝΤΑΙ
Η ΚΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ**

(Ἡ σκηνή παριστάνει τὸ δωμάτιο του κυρίου Δ. και τὴ στιγμή που ανοίγει ἡ αὐλαία, μπαίνει ὁ ὑπηρέτης του πατέρα του).

Ο κύριος Δ.—Καλῶς τὸν Πέτρο! Τί κάνεις; Τί κάνουν στο σπίτι;

Ο ὑπηρέτης.— Ἄρκετά... κακά, κύριε. Ἡ κίσα μόνον που εἶχατε στο κλουβί ψόφησε.

Ο κύριος Δ.— ὦ! τὴν καυμένη τὴν κίσα! Και πῶς ψόφησε;

Ο ὑπηρέτης.— Παράφαγε, κύριε...

Ο κύριος Δ.— Ἀλήθεια; Μπα... τὴ λαίμαργη! Καλά, και τί βρήκε να φάη που τῆς

άρεσε τόσο πολὺ;

Ο ὑπηρέτης.— Ἄλογίσιο κρέας, κύριε! Ψόφησε από τὸ πολὺ άλογίσιο κρέας που ἔφαγε...

Ο κύριος Δ.— Καλά, και που τὸ βρήκε τόσο πολὺ άλογίσιο κρέας;

Ο ὑπηρέτης.— Ἄπό τ' άλογα του πατέρα σας, κύριε.

Ο κύριος Δ.— Τ' άλογα του πατέρα μου; Πῶς; Πῶς; Ψόφησε λοιπόν κι' αὐτά;

Ο ὑπηρέτης.— Μάλιστα, κύριε! Ψόφησαν από τὴν πολλή δουλειά.

Ο κύριος Δ.— Καλά, και τί εἶδους δουλειά τὰ θάζανε να κάνουν;

Ο ὑπηρέτης.— Κουβαλούσανε διαρκῶς νερό... πολὺ νερό!

Ο κύριος Δ.— Νερό;... Και γιατί κουβαλούσανε τόσο νερό;

Ο ὑπηρέτης.— Γιατί άλλο, κύριε... παρα για να ούσουν τὴ φωτιά...

Ο κύριος Δ.— Τὴ φωτιά; Τί λές; Τί εἶπες; Πιὰ φωτιά;

Ο ὑπηρέτης.— Ἄχ! Κύριε! Τὸ σπίτι του πατέρα σας κάηκε ολόκληρο... Ἔγι-

νε στάχτη!

Ο κύριος Δ.— Θεέ μου! Τί εἶπες; Του πατέρα μου τὸ σπίτι; Και πῶς... πῶς ἔπιασε ἡ φωτιά;

Ο ὑπηρέτης.— Μά, μου φαίνεται, κύριε, από τὶς λαμπάδες...

Ο κύριος Δ.— Τὶς λαμπάδες; Ποιές λαμπάδες;

Ο ὑπηρέτης.— Τῆς κηδείας τῆς μητέρας σας!

Ο κύριος Δ.— Πῶς; Ἡ μητέρα μου πέθανε!

Ο ὑπηρέτης.— Ἄχ! Ἡ καυμένη ἡ κυρία μητέρα σας! Δέν μπόρεσε ἡ καυμένη να συνέλθη ὕστερα από ἐκεῖνο...

Ο κύριος Δ.— Ποιό;

Ο ὑπηρέτης.— Ἄπό τὸ χάσιμο του πατέρα σας!

Ο κύριος Δ.— Τί; Πέθανε λοιπόν και ὁ πατέρας μου;

Ο ὑπηρέτης.— Ναι, καλέ μου κύριε! Πέθανε δυστυχῶς. Ἐπese στο κρεβάτι άμέσως άμα τ' άκουσε...

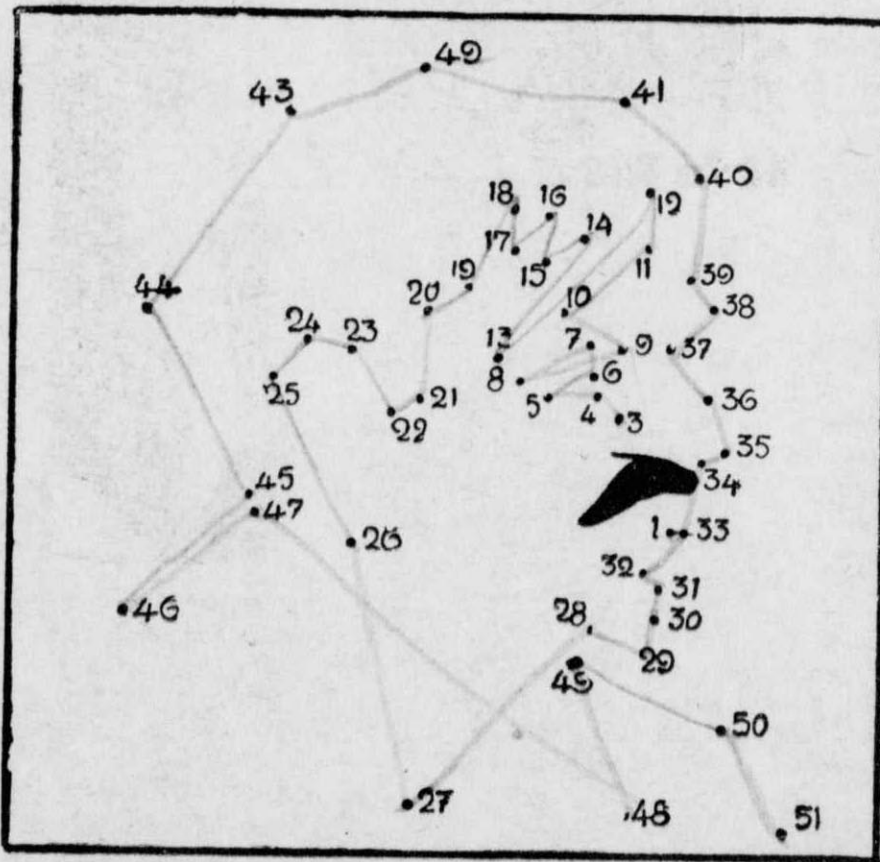
Ο κύριος Δ.— Ἄμα άκουσε τί;

Ο ὑπηρέτης.— Ἐκείνες τὶς κακές εἰδήσεις, κύριε...

Ο κύριος Δ.— Πῶς;... Ποιές κακές εἰδήσεις;... Πές μου! Μίλησε...

Ο ὑπηρέτης.— Ἄχ!... Κύριε... Μάλιστα... Μάλιστα... Ναι! Ἡ Τράπεζά σας χρεώκπησε και ὄλα σας τὰ λεφτά χαθήκανε! Με συγχωρεῖτε που ἐτόλμησα να ρθῶ ἐγὼ να σας τὰ αναγγείλω ὄλα αὐτά... ἀλλά ἦταν άνάγκη... Ἐπρεπε να μάθετε τὰ νέα... **ΑΥΛΑΙΑ**

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΣΑΣ

Νά, ένα ωραίο παιχνιδάκι! Βλέπετε τούς αριθμούς αὐτούς; Πάρτε λοιπόν ένα μολύβι και τραβῶτε ἴσιες γραμμές από τὸν έναν στον άλλο, πηγαίνοντας από τὸ 1 στο 2, από τὸ 2 στο 3, από τὸ 3 στο 4 και οὕτω καθεξῆς. Ἔτσι, μόλις τελειώσετε, θα δῆτε ὅτι ἔχετε φτιάσει, χωρίς να τὸ καταλάβετε, τὸ σκίτσο γνωστοῦ Γάλλου πολιτικοῦ,

ΑΙΣΩΠΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ

Καβουρομάνα σὴν ἀκτὴ ρω (τοῦσε θυμωμένη τὸν γυιόκα τῆς τὸν κάβουρα, (γιατί λοξά πηγαίνει. Κι' αὐτὸς γυρνώντας πίσω του (τῆς άπαντᾶ από πέρα: «—Τράβα μπροστά και δειξε (μου να περπατῶ, μητέρα».

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΟ

Κάποτε λύκος στο βουνό πρό- (βατο κυνηγοῦσε σ' άρχαίο ναό, που κρύφτηκε (και σωτηρία ζήτησε. Μά ὁ λύκος τὸ συμβούλευε να (βγῆ απ' τὴν ἐκκλησία, γιατί, αν τὸβρισκε ὁ παπᾶς, (θα τὸκανε θυσία. Κι' ἐκεῖνο του άπάντησε, απ' (του Θεοῦ τὸν σκο: «—Κάλλιο θυσία στο Θεό πα- (ρά τροφή στον λύκο». **Ο ΑΙΣΩΠΟΣ**